

Dosar nr. /2008

38

16/2008 - BT

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIE Nr. 14

Sedința publică de la 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

.....

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de pârâta DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI - AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR, cu sediul în Galați, str. Portului, nr.163, județul Galați, împotriva sentinței nr. 197 din 2009, pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. /2008.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurenta prin consilier juridic în baza delegației pe care o depune la dosar și intimata SC prin consilier juridic în baza delegației aflate la dosar lipsă fiind intimata D.G.F.P.Brăila, lipsă fiind intimata D.G.F.P.Brăila.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care;

Întrebate fiind părțile prezente precizează că nu mai au alte cereri de formulat.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul recurente, susține oral motivele de recurs. Precizează că autoritatea vamală nu a întocmit actul de impunere reprezentat de Decizia de regularizare nr. '2008, iar D.G.F.P.Brăila nu a emis Decizia nr.129/2008, de soluționare în cadrul procedurii administrative prealabile, pentru motivul că intimata-reclamantă nu ar fi respectat termenul din 2006 de finalizare a regimului de perfecționare activă, decizia de regularizare a fost întocmită de D.J.A.O.V. ca urmare a faptului că, urmare controlului ulterior realizat, a rezultat faptul că procedurile care reglementează perfecționarea activă se aplică noilor state membre cu respectarea dispozițiilor speciale - în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării. Arată că marfa returnată din în România nu putea fi acoperită de așa zisa dovadă de origine pe factură care atesta dovada de origine Europeană deoarece marfa nu fusese obținută, în întregime sau în parte, în

Comunitate întrucât la data procedurii mărfii și chiar a exportului către România nu era stat membru al Uniunii Europene. Precizează că pentru marfa exportată din România și ajunsă în dar, neimportată ci plasată sub supraveghere vamală, există posibilitatea potrivit art.20 alin.2 din Protocol, emiterii unei dovezi de origine comunitară dar numai sub forma unui certificat de circulație a mărfurilor tip EUR 1 eliberat de unitatea vamală sub controlul căreia ar fi fost plasate produsele, care să înlocuiască dovada de origine emisă în România. Consideră că în mod eronat a apreciat instanța de fond pe baza facturii proformă nr. .2006 emisă de , că marfa importată în România de către intimata, avea origine comunitară. Pentru toate considerentele expuse pe larg în motivele de recurs, dispozițiile legale incidente, probele administrate în cauză, solicită admiterea recursului, modificarea sentinței recurate și pe fond respingerea contestației ca nefondată.

Reprezentantul intimatei, arată că instanța de fond în pronunțarea hotărârii în mod corect a reținut că reclamanta a respectat termenul de import definitiv, deoarece acesta era prelungit până la data de 2007. Precizează că au dovedit prin documentele depuse la dosar faptul că au respectat acest termen având prelungirea aprobată de Vamă, prin adresele depuse la dosarul cauzei. În ceea ce privește originea comunitară a mărfii arată că instanța de fond în pronunțarea sentinței, în mod corect, a reținut faptul că marfa este de origine comunitară prin documentele depuse la dosar. Pentru motivele în fapt și în drept invocate pe larg prin întâmpinare și susținute oral, solicită respingerea recursului și menținerea sentinței ca fiind temeinică și legală a sentinței instanței de fond privind admiterea contestației și desființarea deciziilor contestate și obligarea D.G.F.P.Brăila la restituirea sumei deja achitate.

CURTEA

A s u p r a recursului de față;

Prin sentința civilă nr.197/ .2009 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. /2008 s-a admis ca fondată contestația formulată de reclamanta SC Brăila, cu sediul în Brăila, strada nr. , județul Brăila, în contradictoriu cu pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu sediul în Brăila, strada Vadul Ghecetului nr.6, județul Brăila, Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, cu sediul în Brăila, strada Delfinului nr.1, județul Brăila.

S-a desființat Decizia nr.129/ .2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila și actele subsecvente acesteia; Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .2008 și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .2008 emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Brăila.

A fost obligată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila să restituie reclamantei suma de lei.

Pentru a pronunța această hotărâre prima instanță a reținut:

Prin cererea introdusă sub nr. /2008 la Tribunalul Brăila reclamanta SC , cu sediul în Brăila, strada nr. , județul Brăila, prin reprezentant legal, a chemat în judecată pe pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Brăila pentru a se dispune anularea procesului verbal de control nr. .2008 al Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Brăila, a Deciziei pentru regularizarea situației nr. .2008 și a Deciziei de calcul accesorii fiscale nr. .2008 și pe cale de consecință, exonerarea de plată a sumelor menționate în acestea în valoare de lei.

Inițial, prin cererea de chemare în judecată din data de 2008, reclamanta având în vedere că pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila nu a soluționat contestația în termen legal, a solicitat anularea Procesului verbal de control nr. .2008 al pârâtei DJAOV Brăila, a Deciziei pentru regularizarea situației nr. .2008 și a Deciziei de calcul accesorii fiscale nr. .2008.

Ulterior, la data de .2008, reclamanta, dat fiind că s-a soluționat de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila contestația administrativă formulată împotriva acelor de mai sus reclamanta a contestat Decizia nr.129/ .2009, solicitând atât anularea actelor menționate în cererea introductivă cât și Deciziile de calcul accesorii fiscale nr. .2008 și nr. .2008 transmise cu adresa de înaintare nr. .2008, care au fost emise după data de .2008 la care a fost înregistrată contestația ce constituie procedura prealabilă.

Așa fiind, s-a constatat de către instanță că aceste decizii emise ulterior contestării actelor ce au stat la baza emiterii lor, nu puteau face obiectul contestației dar, ele fiind subsecvente și accesorii deciziilor contestate, urmează soarta acestora, conform principiului „accessorium sequitur principalem”. Așadar, în situația în care s-au contestat actele principale și nu au fost suspendate efectele acestora, soarta actelor contestat este urmată și de actele accesorii, nefiind de conceput să se datoreze accesorii fiscale (dobânzi compensatorii și majorări de întârziere) la un debit (taxe vamale și comision vamal) nedatorat.

În consecință, pentru considerentele de mai sus instanța a apreciazat că cele două decizii nr. .2008 și .2008 pot face obiectul cererii reclamantei, deși nu au fost contestate în procedura administrativă.

Instanța a reținut că reclamanta a importat de la firma

– furnizor: cu declarații vamale .2006 și

.2006, certificatele și

țesătură plasată în regim de perfecționare activă în baza autorizației de perfecționare

/2004. Țesătura a fost transformată în produse compensatorii – cămăși bucăți, care au fost exportate către firma cu declarațiile vamale n .2006 și nr. .2006. Din

cantitatea de buc. Cămăși expediate au fost returnate buc. Din cauza calității necorespunzătoare, fiind păstrate numai buc. Ca mostre etalon, acestea intrând în țară cu declarația vamală de import nr. .2006. Conform declarației, produsele compensatorii au fost plasate sub regim de perfecționare activă conform certificatului /2004, fără plata taxelor vamale ca urmare a Aprobării de Scutire de la Garantarea Drepturilor Vamale nr. /2006. Cele buc. Cămăși, ca produse compensatorii, neputându-se remedia au fost importate definitiv în baza declarației .2007 și s-a achitat numai valoarea TVA în suma totală de lei.

Ulterior, în baza prevederilor alin.13 din Anexa V nr.4 alin.15 din Tratatul de Aderare la Uniunea Europeană aprobat prin legea nr.157/2005, art.121 și 519 din Regulamentul CEE 2913/1992 (Codul Vamal Comunitar; prevederilor aer.232 alin.1 pct."b" din Regulamentul CEE 2913/1992, art.255 pct.1 lit."b" din Legea nr.86/2006, art.109 și art.116 (1) din OG nr.92/2003 republicată s-a efectuat un control asupra operațiunilor de punere în liberă circulație, după aderare, a mărfurilor comunitare importate în regimuri vamale suspensive de către SC

În urma controlului s-a încheiat procesul verbal de control nr. .2008 și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .2008, care au stabilit obligații vamale suplimentare în sumă totală de lei pe care reclamanta deși le-a achitat le-a contestat pe motiv că nu le datorează deoarece mărfurilor sunt de origine comunitară, fapt evidențiat de declarația vamală fiscală .2007.

Analizând contestația reclamantei, prin Decizia nr.129, .2008 s-a reținut că în conformitate cu art.21 din Protocolul 4 declarația pe factură de către exportator, și trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor, precum și îndeplinirea celorlalte condiții. Conform Ordinului nr.6312/12.06.2006 pentru aprobarea Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației sumare, declarației vamale în detaliu și exemplarelor de control T5R, la rubrica 37 se folosește un cod pentru codificarea regimului vamal pentru care mărfurile sunt declarate, astfel, în declarația vamală nr. .2006 cantitatea de buc. , au intrat în țară în regim de perfecționare activă, iar termenul limită acordat a fost .2006.

Ca urmare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila a respins contestația pe motiv că reclamanta SC nu a respectat termenul de .2006 până la care, în conformitate cu art.134 și 138 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, regimul de perfecționare activă, a permis ca mărfurile să fie utilizate pe teritoriul României, sau să fie exportate ca produse compensatoare sau să-l fie atribuită o altă destinație vamală.

Astfel, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila a apreciat că prin întocmirea declarației vamale nr. .2007 s-au pus în circulație produse compensatoare, importate anterior intrării în comunitate, în regim de perfecționare

activă în data de .2006, regim vamal neîncheiat la termenul limită aprobat 2006.

Motivul reținut de pârâtă la emiterea Deciziei nr.129/ .2008 este neîntemeiat.

Din actele depuse în probațiune de către reclamantă rezultă fără echivoc faptul că termenul de .2006 a fost prelungit de către Direcția Vamală astfel: prin adresa emisă de Direcția Vamală Galați nr. .2006 care în anexa la poziția a doua are prelungit termenul până la .2007 pentru autorizația de perfecționare activă .2004 care face obiectul Declarației vamale

.2007. Din adresa nr. .2006 rezultă că pârâta Direcția Vamală Brăila a fost „de acord cu prelungirea termen .2007 și care are la ultima poziției Declarația .2006 cu termen prelungit până la .2007.

Cât privește originea comunitară a mărfii, instanța a reținut că, inițial reclamanta a importat din , de la firma , în calitate de furnizor, cu Declarația .2006 aferentă facturii .2006, având certificatul care atestă originea comunitară și cu Declarația .2006 aferentă facturii .2006 având certificatul care atestă originea comunitară.

Așa cum s-a mai arătat țesătura a fost plasată în regim de perfecționare activă în baza Autorizației /2004 și transformată de către reclamantă în produs compensator – care au fost exportate firmei astfel: bucăți cu factura nr. .2006 și declarația Vamală .2006 și bucăți cu factura nr. .2006 și Declarația Vamală .2006, în total buc.

În urma controlului calitativ efectuat la destinație de către firma , aceasta a decis să returneze la Brainconf cantitatea de bucăți, din cele bucăți expediate pentru a fi reparate, păstrând bucăți ca mostre etalon fapt demonstrat de corespondență din /2006 depusă la dosar.

Acestea s-au întors cu factura proformă .2006 în care se menționează că „Exportul produselor ce fac obiectul acestui document autorizația vamală nr /04 declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială Europeană.

Produsele din această factură proformă au fost importate temporar cu declarația vamală .2006.

Instanța a reținut faptul că în factura proformă este menționată declarația exportatorului conform prevederilor Protocolului România – UE.

Având în vedere că era aceeași marfă de origine europeană conform Declarației de origine din factura care atestă originea România, produsele compensatorii au fost plasate sub regimul de perfecționare activă /2004 (poziția 31 din Declarația vamală .2006), fără plata taxei vamale conform Aprobării de Scutire de la Garantarea Drepturilor Vamale / nr 2006 (poziția 31 din Declarația vamală .2006).

Deoarece marfa nu a mai putut fi remediată și clientul nu a mai dorit să preia aceste cămăși, produsele compensatoare definitiv în baza [redacted] .2007 care are în câmpul 36 Preferințe codul 300 – origine preferențială comunitară.

Întrucât A.N.V. București a procedat la luarea măsurii de interdicere a efectuării altor operațiuni de vămuire până la achitarea datoriilor restante, reclamanta a achitat suma de [redacted] lei pe care a solicitat a-i fi restituită.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta Direcția Regională Pentru Accize Și Operațiuni Vamale Galați cu următoarea motivare:

Autoritatea vamală nu a întocmit actul de impunere reprezentat de Decizia de regularizare nr. [redacted] .2008, iar D.G.F.P.Brăila nu a emis Decizia nr. 129/ [redacted] .2008, de soluționare în cadrul procedurii administrative prealabile, pentru motivul că intimata-reclamantă nu ar fi respectat termenul din [redacted] .2006 de finalizare a regimului de perfecționare activă.

Decizia de regularizare a diferențelor de drepturi vamale nr. [redacted] .2008 a fost întocmită de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Brăila ca urmare a faptului că, urmare controlului ulterior realizat, a rezultat faptul că potrivit prevederilor alin.15 din Anexa v LA Tratatul de aderare la Uniunea Europeană (ratificat de România prin Legea nr.157/2005) , punctul 4 – Uniunea Vamală, subpunctul – Regimuri Vamale) „(15) Procedurile care reglementează perfecționarea activă stabilite în articolele 84-90 și 114-129 din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 și articolele 456-523 și 536-550 din Regulamentul (CEE) nr.2454/93 se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale:

- în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării”.

Potrivit acestor norme (prioritare față de normele conținute de legislația internă, națională), regimul vamal suspensiv, de perfecționare activă, inițiat anterior momentului aderării, se încheie în condițiile legislației comunitare, și doar cuantumul datoriei vamale se stabilește pe baza elementelor de taxare conținute în legislația aplicabilă în România, înainte de data aderării.

Cuantumul drepturilor de import (de plată sau de plătit) pentru această marfă se stabilește pe baza elementelor de taxare prevăzute de legislația aplicabilă la acea dată (respectiv data depunerii declarației vamale de plasare sub regimul de perfecționare activă și acordării liberului de vamă).

Aceste elemente de taxare sunt: nivelul taxei vamale, natura mărfurilor de import, clasificarea tarifară, valoarea în vamă a mărfii, originea mărfii și cantitatea.

Este firesc să fie luate în calcul elementele de taxare de la momentul plasării mărfurilor sub regimul de perfecționare activă deoarece, dacă la acel moment, titularul de operațiune ar fi optat pentru regimul de import (regim vamal definitiv),

calculul datoriei vamale de import ar fi fost realizat pe baza elementelor de taxare în vigoare la acel moment.

Marfa returnată de către [redacted], nu putea fi acceptată de către autoritatea vamală română ca fiind o marfă de origine comunitară (Europeană), în baza declarației dată pe factura proformă nr. [redacted].2006, motivat de următoarele:

- marfa produsă de către intimata-reclamantă în cadrul regimului suspensiv de perfecționare activă a fost exportată din România către Anglia [redacted].2006 și [redacted].2006 (când România nu era stat membru al U.E.) sub acoperirea unor dovezi de origine pe factura ce atestau originea românească (nu comunitară) a mărfurilor.

- marfa expedită din România a fost importată în Anglia de către [redacted]. La importul în [redacted], marfa a beneficiat de preferințele și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte. Protocol ratificat de România prin OUG nr.192/2001.

- la returnarea (exportul din [redacted] în România), deși pe factură a fost înscris textul tip, prevăzut în Anexa 4 din protocol, fiind menționată „originea Europeană”, în fapt această marfă, având în vedere condițiile impuse prin Protocol, nu putea fi considerată ca acoperită de o dovadă de origine comunitară (Europeană) și nu putea beneficia la importul în România de preferințele tarifare stipulate în Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

Astfel, potrivit art.2 din Protocol „ 1. În scopul aplicării acestui articol, următoarele produse sunt considerate produse originare din Comunitate”:

- a. produsele obținute în întregime în Comunitate în sensul art.5;
- b. produsele obținute în Comunitate, care încorporează materialele ce nu au fost obținute în întregime acolo, cu condiția că astfel de materiale să fi suferit prelucrări sau transformări suficiente în Comunitate în sensul art.6;
- c. mărfurile originare din Spațiul Economic European (SEE), în sensul Protocolului nr.4 al Acordului privind Spațiul Economic European”.

Marfa (cămășile) returnată din [redacted] în România nu putea fi acoperită de așa zisa dovadă de origine pe factură (factura proformă nr. [redacted].2006) care atestă dovada de origine Europeană deoarece marfa nu fusese obținută, în întregime sau în parte, în Comunitate (la data producerii mărfii și chiar a exportului către România nu era stat membru al Uniunii Europene) și nici în Spațiul Economic European (nici la data prezentei, România nu face parte din SEE deși, de curând a formulat cerere în acest sens).

Pentru marfa exportată din România și ajunsă în [redacted] dar, neimportată ci plasată sub supraveghere vamală, există posibilitatea potrivit art.20 alin.2 din protocol, emiterii unei dovezi de origine comunitare dar numai sub forma unui certificat de circulație a mărfurilor tip EUR 1 eliberat de unitatea vamală sub controlul căreia ar fi fost plasate produsele, care să înlocuiască dovada de origine emisă în România.

Potrivit art.16 alin.1 din protocol, mărfurile importate din Comunitate în România, beneficiază de preferințe tarifare doar prin prezentarea unei dovezi de origine care poate fi:

- fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1;

- fie, în cazurile specificate la art.21 paragraful 1, a unei declarații, denumită în cele ce urmează „declarație pe factură” data de exportator.

Prin urmare, în mod eronat a apreciat instanța de fond, pe baza facturii proforme nr.2006 emisă de, că marfa importată în România (la2007) de către intimata reclamantă, avea origine comunitară.

Prin întâmpinare, intimata S.C. Brăila a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Curtea analizând actele dosarului constată:

În primul rând autoritatea recurentă face referire la faptul că decizia de regularizare nr. .../2008 a Direcția Regională Pentru Accize Și Operațiuni Vamale Galați și decizia nr.129/2008 a D.G.F.P.Brăila, au ținut cont nu de faptul că reclamanta nu ar fi respectat termenul de finalizare a regimului de perfecționare activă ci de faptul că regimul vamal suspensiv, de perfecționare activă, inițiat anterior momentului aderării, se încheie în condițiile legislației comunitare și numai quantumul datoriei vamale se stabilește pe baza elementelor de taxare conținute în legislația aplicabilă în România, înainte de data aderării.

Cu alte cuvinte, reclamantei intimă, potrivit acestei disocieri trebuia să i se calculeze quantumul drepturilor de impozit, pe baza elementelor de taxare din legislația în vigoare la data depunerii declarației vamale de plasare sub regimul de perfecționare activă și acordării liberului de vamă.

Însă, instanța de fond a făcut o analiză pertinentă în această privință ajungând la concluzia corectă că marfa este de origine comunitară.

Prin urmare disocierea făcută de recurentă, în sensul că numai regimul vamal suspensiv, de Perfecționare activă se încheie în condițiile legislației comunitare, este econformă cu situația de fapt, pentru că așa cum a reținut instanța de fond, sunt declarații finalizate prin certificatul care atestă de la început originea comunitară a mărfii. Ca atare, având în vedere originea comunitară a țesăturii, și produsele compensatorii, rezultate din transformarea acestei țesături au imit originea preferențial comunitară România, iar instanța de fond a reținut în mod corect că toate tranzacțiile ulterioare, constând în trimiterea, produselor finite și turnarea acestora s-a făcut în totalitate în regim de marfă comunitară.

În mod greșit susține recurenta că la returnarea mărfii din în România trebuia făcută mențiunea „originea Europeană” pe factură, întrucât așa cum am arătat, încă de la importul inițial al țesăturii marfa a avut origine comunitară și în consecință nu poate fi considerată o marfă comunitară înainte de aderarea României Uniunea Europeană și după acest moment aceeași marfă să nu mai aibă origine comunitară.

În concluzie, pe baza celor mai sus expuse și pe temeiul disp.art.312 Cod proc.civilă, urmează a respinge ca nefondat recursul autorității pârâtei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGI
DECIDE:

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de pârâta DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI - AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR, cu sediul în Galați, str. Portului, nr.163, județul Galați, împotriva sentinței nr. 197 din .2009, pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. /2008.

I R E V O C A B I L Ă .

Pronunțată în ședința publică de la 2010.

Președinte,

Judecător,

Judecător, /

Grefier,

Red.
Tehno
Ex.2
Fond: